

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 618/2015
03.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници по тужби тужиље Ј.Б. из Б., коју заступа Р.Н., адвокат из Б., против туженог Т. д. з. п., т. и у. К. ДОО С., кога заступа пуномоћник М.М., адвокат из А., ради поништаја решења и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1090/2014 од 08.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 03.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1090/2014 од 08.09.2014. године, у ставу другом изреке, којим је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју П1 838/12 од 04.02.2014. године, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду директора туженог од 23.05.2012. године, којим је тужиљи отказан уговор о раду бр. 4030 и радни однос код туженог јој престао 23.05.2012. године. Обавезан је тужени да тужиљи за период од 01.05.2009. године до 23.05.2012. године исплати на име умањења зараде и неисплаћених прековремених радних сати износе ближе означене у изреци, са каматом како је опредељено у изреци. Одбијен је део тужбеног захтева, преко досуђеног до траженог, да се обавезе тужени да тужиљи на досуђене камате у износу од 19.917,07 динара и од 918,75 динара исплати камату по закону о висини стопе затезне камате почев од 30.04.2013. године до исплате. Тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 88.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате. Тужиља је ослобођена плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1090/2014 од 08.09.2014. године, у ставу првом изреке, делимично је усвојена жалба туженог, те је преиначена наведена пресуда Основног суда у Бечеју, у делу који се односи на ток законске затезне камате на износ од 46.062,05 динара и на износ од 1.723,63 динара и накнаду трошкова парничног поступка, тако што је одбијен тужбени захтев за исплату законске затезне камате на износ од 46.062,05 динара и од 1.723,63 динара од 30.04.2013. године до 01.05.2013. године, као и захтев тужиље

за накнаду трошкова парничног поступка. У ставу другом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. У ставу трећем изреке, у преосталом делу жалба туженог је одбијена и потврђена првостепена пресуда у преосталом усвајајућем делу, као и решење првостепеног суда П1 838/12 од 28.102.2013. године. У ставу четвртном изреке, захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију, побијајући је у ставу другом изреке, којим је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11), а у вези са чланом 23. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Услови за изјављивање ревизије, односно дозвољеност ревизије цене се према условима прописаним чланом 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, којим је измењен члан 403. став 2. и 3. Закона о парничном поступку.

У овом поступку по ревизији оспорава се одлука другостепеног суда којом је одлучено о споредном тражењу – трошковима поступка. Међутим, ревизија није дозвољена против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о споредном тражењу – трошковима парничног поступка, ако то тражење не чини главни захтев.

Предње произлази из одредбе члана 28. став 1. ЗПП, којом је прописано да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом Закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, а у ставу 2. прописано је да камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Стога ревизија, када је изјављена против правноснажне одлуке другостепеног суда, којом је одлучено о трошковима парничног поступка, када ови не чине главни захтев, није дозвољена.

Са изложеног, а на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија,
Бранислава Апостоловић, с.р.**